

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

МИТРОПОЛИТА БІЛОЦЕРКІВСЬКОГО
І БОГУСЛАВСЬКОГО АВГУСТИНА

всечесному духовенству,
боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам
Білоцерківської єпархії Української Православної Церкви

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Возсіа во свѣтѣ ѡмрачѣннымъ,
и смиреннымъ возвыси,
аггльски поущымъ:
слава въ вышнихъ бгѣхъ
(стихира на літїї служби
Різдва Христового)

Всечесні отці, дорогі брати і сестри!

Настав світлий і радісний празник Різдва Христового, з яким я вас усіх щиро-сердечно вітаю. Воістину, предивне це торжество! «Нині не час повчань, а час славослов'я, нині не час настанов, а час подяки», – каже святий Феофан Затворник. До цього закликає нас і Церква: «Хрѣтосъ раждається, славите. Хрѣтосъ съ нбсѣхъ, срдщите. Хрѣтосъ на землі, возносите. Пойте гдєви всѣхъ землѣхъ, и веселіємъ воспойте, людїе, ѣкѡ прослави.» (Ірмос канона празника).

І справді, як тут не радіти, адже з нами Бог! Він прийшов на землю, щоб дарувати нам нове, блаженне життя, щоб навчити нас, як його досягнути, і, найважливіше, дати нам необхідні сили для його досягнення.

Слово Отче, Яке нині лежить сповитим Немовлям в убогих яслах, дало нам «свѣтъ и разумъ, да познаемъ бѣга истиннаго, и да вѣдемъ во истиннѣмъ снѣ егѡ иисѣ хрѣтѣ» (1 Ін., 5, 20).

На жаль, сьогодні ми часто нехтуємо тим, що подарував нам Син Божий. В сучасному суспільстві рідко зустрічаються приклади благочестивого життя: не підноситься постійно серед нас «слава в вишніх Богу», немає на землі миру, а в людях Божого благовоління. Кого в цьому звинувачувати? Винною у цьому може бути лише одна зла, закостеніла у розпусті і злочинах воля людини, яка відвертається від свого Спасителя і зневажає Його. Немає на це ніяких виправдань, бо все відкрито, все даровано, людина знає дорогу до вічного блаженства і має всі засоби для спасення. Тож, не дивуймося, що і нас уже досягло останнє попередження Боже, останній заклик до покаяння. Що ж бо є жахливішим від братовбивчої війни? Однак, погляньмо на себе. Котру із заповідей ми не порушили? Багато із нас про Бога і не думає, у храм ходить, здебільшого, для годиться. Гріх уже пропагується як норма, а то, навіть, і як чеснота. Процвітає ненависть до ближнього, у ній же виховуємо і дітей наших, своє «я» виходить на перший план, зростає сріблολюбство, пропагується содомський гріх... Замість любити і прощати ворогів наших, вишукуємо і помщаємося «ворогам» ззовні, не задумуючись, що головний, справжній ворог – у нас самих.

Ось і празник Різдва Христового у нас – це, в першу чергу, вечеря із 12-ма стравами, вертепи, колядки... Однак на святковій Всеношній храми далеко не переповнені...

Що ж принесемо нині до ясел нашого Спасителя? І з чим предстанемо перед втіленою Любов'ю? Глибоко загляньмо у наше серце, очистимо його щирим поканням. Твердо постановімо змінитися і остерігатися гріха, і тоді, зі сльозами покаяння, наблизимося до смиренних ясел й попросимо Господа нашого Ісуса Христа помилувати Україну, подати їй мир, а народу її – велю милість!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ – СЛАВІМО ЙОГО!

Різдво Христове
2014/15 р.,
м. Біла Церква

Смиренний
з ласки Божої
митрополит Білоцерківський і Богуславський
+ Августин,